

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci v Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Petry Venclové, Ph. D. a soudců JUDr. Aleše Korejtky a Mgr. et Mgr. Jaroslava Vávry ve věci

žalobců: a) R. Č.
b) J. Č.

proti
žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje, IČ 70892822**
sídlem Komenského náměstí 125, 532 11 Pardubice

za účasti: 1. Mgr. I. Š.
2. P.Š.

v řízení o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 27. 9. 2023,
č. j. KrÚ 75218/118/2023/OMSŘI/Hř,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci:

1. Žalobci se včasnou žalobou domáhali soudního přezkumu v záhlaví tohoto rozsudku označeného rozhodnutí žalovaného, č.j. KrÚ 75218/118/2023/OMSŘI/Hř, ze dne 27. 9. 2023, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobců proti rozhodnutí Městského úřadu Lázně Bohdaneč, stavebního odboru, ze dne 20. 6. 2023, č.j. MULB/02272/2023, kterým byl podle § 94p odst. 1 zák. č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) schválen stavební záměr uskutečnění stavby „*Novostavba RD na pozemku parc. č. X (název projektu), domovní rozvody IS (plyn, splašková kanalizace, vodovod), zpevněné plochy a zasakování dešťových vod, umístěné na pozemku parc. č. X (ovocný sad), přípojky vody, splaškové kanalizace a plynu umístěné též na pozemku parc. č. Y (ostatní plocha); oba pozemky dle jednotné číselné řady, v kat. území X*“, a stanoveny podmínky pro umístění a provedení stavby.

Žaloba:

2. Žalobkyně a) je vlastníkem přilehlého sousedního pozemku (z východní světové strany), parc. č. Z2 v katastrálním území X (dále jen pozemek parc. č. Z2) a žalobci b) svědčí právo užívání z věcného břemene k domu čp. W na pozemku parc. č. Z1 (pozemek sousedí s pozemkem parc. č. X z jižní světové strany). Žalobu žalobci vystavěli na následujících žalobních bodech.
3. Žalobci tvrdí, že se žalovaný nezabýval připomínkami žalobců podle vyhlášky č. 501/2006 Sb. a č. 268/2009 Sb. Dále tvrdí, že se nezabýval správností napadeného rozhodnutí podle § 89 správního řádu, kdy měl dospět k závěru, že došlo k pochybení, které způsobilo nezákonnost v průběhu řízení. Dále tvrdí, že jim nebylo umožněno uplatnit závazná stanoviska, námitky podle § 94 stavebního zákona a že nebyli vyzváni jako účastníci řízení, aby se vyjádřili podle ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu. V obecné rovině pak uvedli, že žalovaný pochybil v základních zásadách činnosti správních orgánů v rozporu s ustanovením § 2– § 8 správního řádu, zejména porušil zásadu materiální pravdy podle § 3 správního řádu, neboť nebyly zjištěn skutkový stav v takovém rozsahu, aby zde nepanovaly důvodné pochybnosti.
4. Výslovně žalobci uvádějí, že jim nebyla zachována pohoda bydlení. Žalobci trvají na tom, že pozemek parc. č. X, na kterém je záměr umístěn, je prostorný a umožňuje posunutí nebo pootočení stavby rodinného domu stavebníků tak, aby bylo žalobcům zachováno komfortní bydlení. Žalobci poukazují na to, že rodinný dům mohl být umístěn a postaven také na pozemku parc. č. U. Žalobci brání budoucí možnost výstavby na pozemku parc. č. Z2. Jde jim o to, aby byly zachovány všechny parametry pro možnou výstavbu rodinného domu.
5. Dále tvrdí, že žalovaný správní orgán i správní orgán prvního stupně vědomě porušily ustanovení § 96o, stavebního zákona, neboť jejich rozhodnutí není v souladu s politikou územního rozvoje, s územně plánovací dokumentací a z hlediska uplatňování cílů a úkolů územního plánování, neboť jinak by odbor hlavního architekta nemohl shledat, že záměr předmětné stavby pro dotčené území přípustný bez podmínek. Mají za to, že v této lokalitě vznikne první dům daného charakteru, neboť okolní domy jsou vzdálené a splňují podmínky rodinného bydlení s podkrovím. Stavbu považují za robustní.
6. Dále poukazují na to, že stavebníkům poskytli informace o nutnosti zrušit pod sklepení, a že jednání stavebního úřadu bylo nepřipravené, zmatečné, arogantní a že stavební firma není specialistou na rodinné domy. Poukázali na to, že posudek RNDr. F. M., odborně způsobilé osoby v inženýrské geologii, nebyl řádně zpracován, neboť zpracovatel nebyl dostatečně informován o opravdovém podloží, teprve při smírném jednání dne 9. 9. 2021 žalobce b)

jako dobrý soused informoval o podloží, a v důsledku toho došlo k upuštění od podsklepení rodinného domu.

7. Žalobci nesouhlasí s tím, že by se neměli zajímat o okolí, tvrdí, že mají právo podílet se na požadavcích urbanistických architektonických, životního prostředí, hygienických, veterinárních ochrany, povrchových vod a podzemních vod, ochrany památek, požární ochrany, požadavků na denní osvětlení a oslunění a na zachování kvality prostředí. Dále tvrdí, že nebude možno využít fotovoltaiku na pozemku parc.č. Z2, která je do budoucna nutná. Pokud jde o posudek na oslunění od Ing. P. K., ten byl proveden ve vztahu k parc. č. X a nebyl dle žalobců nikdy vypracován ve vztahu k oslunění parc. Z2.
8. A dále tvrdí, že se správní orgány nezabývaly nutností vykázat vzrostlé stromy, což bude mít opět vliv na komfort bydlení. V souvislosti s tím poukazují na to, že náhlý úhyn dvou vzrostlých jehličnatých stromů na parc. X.
9. Dále žalobci brojí proti umístění klimatizačních jednotek a dalších výpustí směrem k parc. Z2, neboť by to opět znemožňovalo postavit rodinný dům na této parcele, dále tvrdí, že jim není zaručeno, že před ukončením stavby nebude rodinný dům převeden na firmu. Konečně tvrdí, že řízení bylo zmanipulované ve prospěch stavebníků Š., tedy osob zúčastněných na řízení.
10. Žalobci mají za to, že žalovaný přistoupil k věci s nezájmem o stanovisko žalobců, s ohledem na uvedené proto žalobci navrhli, aby soud žalované rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Vyjádření žalovaného:

11. Žalovaný se ve svém vyjádření vyjádřil ke konkrétním žalobním bodům, přičemž setrval na svém posouzení uvedeném v odůvodnění napadeného rozhodnutí, a navrhl, aby krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Průběh správního řízení:

12. Dne 6. 5. 2021 podali manželé P. Š. a Ing. I. Š. (osoby zúčastněné na řízení) žádost o vydání společného územního rozhodnutí a stavebního povolení k realizaci stavby „*Novostavba RD na pozemku parc. č. X (název projektu), domovní rozvody IS (plyn, splašková kanalizace, vodovod), zpevněné plochy a zasakování dešťových vod, umístěné na pozemku parc. č. X (ovocný sad), přípojky vody, splaškové kanalizace a plynu umístěné též na pozemku parc. č. Y (ostatní plocha); oba pozemky dle jednotné číselné řady, v kat. území X*“.
13. Jelikož žádost k vydání společného územního rozhodnutí a stavebního povolení obsahovala veškeré zákonné náležitosti, oznámil správní orgán I. stupně zahájení řízení společného územního a stavebního řízení a stanovil datum pro ústní jednání na den 25. 6. 2021. Dne 31. 5. 2021 obdržel dopis od žalobkyně a) s tím, že se jí termín nehodí a navrhla termín dne 28. 6. nebo 30. 6. 2021. Termín změněn nebyl, neboť správní orgán I. stupně dopis nevyhodnotil jako omluvu. Po tomto jednání [kterého se žalobkyně a) nakonec účastnila] rozšířil okruh účastníků o žalobce b) z důvodu věcného břemene užívání. V průběhu řízení podali oba žalobci námítky a připomínky, které jsou opakovány v žalobě. Dne 9. 9. 2021 se konalo další jednání, jehož účelem byl pokus o smír účastníků řízení, k čemuž však nedošlo. Opatřením ze dne 23. 9. 2021 seznámil správní orgán I. stupně žalobce s možností seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí podle §36 odst. 3 správního řádu.

14. Správní orgán I. stupně vyhodnotil na základě projektové dokumentace podle vyhl. č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby, dále na základě vzájemného souladu závazných stanovisek dotčených orgánů dle zvláštních předpisů, přičemž umístění stavby je na základě souhlasného stanoviska Magistrátu města Pardubic, odboru hlavního architekta jako orgánu územního plánování (vydaného dle § 96b stavebního zákona) ze dne 25. 7. 2022, sp.zn. OHA/81180/2022/Zm, v souladu se schválenou územně plánovací dokumentací a vyhovuje obecným požadavkům na využívání území. Stavba bude napojena na stávající inženýrské sítě (voda, splašková kanalizace a plyn). Přípojka elektro bude řešena samostatně. Zástavba sousedního pozemku není umístěním stavby znemožněna. Stavba je umístěn a ve vzdálenosti 3,5 m od sousedního pozemku par. č. Z3 a Z2, přičemž podle § 25 odst. 2 vyhl. č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, vzdálenost od společných hranic pozemků nesmí být menší než 2 m a vzdálenost mezi rodinným domy, je-li mezi nimi volný prostor, menší než 7 m. V souladu s § 23 vyhl. č. 501/2006 správní orgán I. stupně vyhodnotil nové napojení na místní komunikaci, uložení inženýrských sítí a řešení požární bezpečnosti stavby.
15. Součástí podkladů pro vydání rozhodnutí byla studie zastínění vypracovaná Ing. P. K., autorizovaným inženýrem, ze dne 3. 6. 2021, podle které navrhované řešení stavebního záměru splňuje požadavky na zastínění rekreačních ploch na pozemku par. č. Z2 dle ČSN 73 4301 (minimálně tři hodiny dne 1. 3. zůstává prosluněná celá plocha pozemku). Rovněž byl k podnětu žalobců a), b) zpracován RNDr. F. M., odborně způsobilou osobou v inženýrské geologii posudek základových a vsakovacích poměrů, na jehož základě bylo upuštěno od podsklepení předmětné stavby rodinného domu.
16. Správní orgán I. stupně následně vydal dne 20. 6. 2023 rozhodnutí (v pořadí druhé rozhodnutí správního orgánu I. stupně ve věci po předchozím zrušení rozhodnutí z důvodu procesního pochybení), kterým bylo rozhodnuto o umístění stavby a dále také byly stanoveny podmínky pro umístění a provedení předmětné stavby. Proti tomuto rozhodnutí podali žalobci včasné odvolání. Důvody odvolání se v jádru shodují s žalobními body, jelikož žalobci v odvolání brojili zejména proti umístění stavby, namítali narušení pohody bydlení, znehodnocení pozemku par. č. Z2, poukazovali na nadměrné rozměry rodinného domu, domáhali se ujištění, že stavba nebude financována z fondů EU a že nebude sloužit komerčním účelům a nesouhlasili s umístěním stavby na pozemku parc. č. X.
17. Žalovaný po přezkoumání prvostupňového rozhodnutí odvolání zamítl a potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně, když zdůraznil, že předmětná stavba je umístována do stávajícího zastavěného území ve stabilizované ploše SC – plochy smíšené obytné – v centrech měst a je v souladu s funkčním zařazením do příslušné plochy SC. Stavba splňuje výškovou hladinu okolní zástavby (max. 18 m) a splňuje požadavky a hygienické limity z hlediska ochrany proti hluku a z hlediska oslunění a zastínění.

Posouzení věci krajským soudem:

18. Krajský soud na tomto místě považuje za vhodné uvést, že ačkoliv je povinností orgánů veřejné moci svá rozhodnutí řádně odůvodnit, nelze tuto povinnost interpretovat jako požadavek detailní odpovědi na každou námitku (ve vztahu k soudům srov. např. odst. 61 rozsudku Evropského soudu pro lidská práva ve věci Van de Hurk v. Nizozemí). Nadto je třeba si uvědomit, že orgán veřejné moci na určitou námitku může reagovat i tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí prezentuje od názoru žalobce odlišný názor, který

přesvědčivě zdůvodní. Tím se s námitkami účastníka řízení vždy – minimálně implicitně – vypořádá. Nelze proto bez dalšího uzavřít, že absence odpovědi na ten či onen argument žalobce v odůvodnění žalovaného rozhodnutí (či rozhodnutí soudu) způsobuje nezákonnost rozhodnutí či dokonce jeho nepřezkoumatelnost. Takovýto přístup by totiž mohl vést zejména u velmi obsáhlých podání až k absurdním důsledkům a k porušení zásady efektivity a hospodárnosti řízení. Podstatné je, aby se správní orgán (či následně správní soud) vypořádal se všemi základními námitkami účastníka řízení (srov. k tomuto odstavci rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2014, č.j. 6 Ads 237/2014-9; ze dne 28. 5. 2009, č. j. 9Afs 70/2008-13; rozsudky Nejvyššího správního soudu jsou dostupné na www.nssoud.cz).

19. Zároveň je nutné dodat, že rozsah reakce soudu na konkrétní námitky je co do šíře odůvodnění spjat s otázkou hledání míry (proto zpravidla postačuje, jsou-li vypořádány alespoň základní námitky účastníka řízení /srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, č. j. 9Afs 70/2008 – 13) případně (za podmínek tomu přiměřeného kontextu) i s akceptací odpovědi implicitní (což připouští i Ústavní soud – srov. např. usnesení ze dne 18. 11. 2011, sp. zn. II. ÚS 2774/09 /odstavec 4 odůvodnění/, usnesení ze dne 11. 3. 2010, sp. zn. II. ÚS 609/10 /odstavec 5 odůvodnění/, usnesení ze dne 7. 5. 2009, II. ÚS 515/09 /odstavec 6 odůvodnění/, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2011, č. j. 4 Ads 58/2011 – 72) tzn., že na určitou námitku lze reagovat i (např.) tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí soud prezentuje od názoru žalobce odlišný názor, který přesvědčivě zdůvodní tak, že toto zdůvodnění poskytuje dostatečnou oporu výroku rozhodnutí. Ústavní soud v této souvislosti konstatoval: „[n]ení porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné opONENTUŘE (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná“ (srov. náleze ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, bod 68; srov. obdobně též rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2013, č. j. 8 Afs 41/2012 - 50, bod 21, nebo ze dne 6. 6. 2013, č. j. 1 Afs 44/2013 - 30, bod 41, popř. ze dne 3. 7. 2013, č. j. 1 As 17/2013 – 50, bod 17). Ostatně i Ústavní soud v případě, že námitky stěžovatelů nejsou způsobilé změnit výrok rozhodnutí, tyto nevypořádává (srov. např. bod 24. nálezu ze dne 28. 5. 2009, sp. zn. II. ÚS 2029/08; Ústavní soud zde uvedl: „*Ústavní soud se nezabýval dalšími námitkami stěžovatelky, protože by rozhodnutí o nich nebylo způsobilé změnit výrok.*“), neboť si je plně vědom toho, že požadavky kladené na orgány veřejné moci - pokud jde o detailnost a rozsah vypořádání se s námitkami adresátů jejich aktů - nesmí být přemrštěné. Takové přehnané požadavky by byly výrazem přepjatého formalismu, který by ohrožoval funkčnost těchto orgánů, především pak jejich schopnost efektivně (zejména v přiměřené době a v odpovídajícím rozsahu) plnit zákonem jim uložené úkoly.
20. K tomu lze ještě uvést, že povinnost posoudit všechny žalobní námitky neznamená, že krajský soud je povinen reagovat na každou dílčí argumentaci a tu obsáhle vyvrátit, když jeho úkolem je vypořádat se s obsahem a smyslem žalobní argumentace (srov. rozsudek NSS ze dne 3. 4. 2014, č.j. 7 As 126/2013-19).
21. Dále platí, že samu okolnost, že soud nepřisvědčil argumentaci účastníka řízení, nelze bez dalšího považovat za porušení jeho práv. Právo na spravedlivý proces nelze vykládat tak, že jde o právo jednotlivce na vyhovění jeho návrhu či na rozhodnutí v jeho prospěch (srov. např. usnesení Ústavního soudu ze dne 20. 10. 2011, sp. zn. III. ÚS 2773/11, dostupné /stejně

jako další níže citovaná rozhodnutí Ústavního soudu/ na <http://nalus.usoud.cz>). Není přitom smyslem soudního přezkumu stále dokola podrobně opakovat již jednou vyřčené, a proto se může soud v případech shody mezi názorem soudu a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí odkazovat na toto odůvodnění, což v této věci činí (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005–130 publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS, či rozsudky téhož soudu ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006-86, a ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012–47).

22. Dále považuje krajský soud za vhodné shrnout právní úpravu dopadající na společné územní a stavební řízení dle stavebního zákona (v tehdy platném znění). Dle § 94o stavebního zákona vydá stavební úřad rozhodnutí o umístění stavby a stavební povolení (společné rozhodnutí) na základě provedeného společného řízení za podmínky, že stavebník připojí společnou dokumentaci, která musí splňovat požadavky na dokumentaci pro vydání územního rozhodnutí a požadavky na projektovou dokumentaci pro vydání stavebního povolení. Na základě těchto ustanovení je stavebník povinen zejména předložit doklad prokazující vlastnická práva, souhlasná závazná stanoviska dle zvláštních předpisů, úplnou projektovou dokumentaci a další zákonem stanovené náležitosti. Takto předložené podklady přezkoumá příslušný stavební úřad dle stavebního zákona. V tomto řízení bude účastníkem dle § 85 odst. 2 písm. b) a § 109 písm. e) vlastník sousedního pozemku nebo stavby na něm, může-li být jeho vlastnické právo prováděním záměru přímo dotčeno. Takovému účastníku přiznává stavební zákon práva k hájení svých zájmů, zejména má účastník řízení právo vznášet v řízení námitky vůči podkladům stavebního řízení. S takovými námitkami se musí stavební úřad ve svém rozhodnutí náležitě vypořádat. Pokud však dojde stavební úřad k závěru, že žádost splňuje veškeré zákonné náležitosti, dojde k vydání společného rozhodnutí o umístění stavby a stavebního povolení.
23. Z podané žaloby (ostatně jako z odvolání) jasně vyplývá, že žalobci brojí proti záměru předmětného rodinného domu.
24. Žalobní body soud následně posoudí ve dvou kategoriích. Předně žalobci uplatnili skupinu žalobních námitek, které jim z povahy jejich účastenství ve správním řízení nenáleží. Jednak sem spadají žalobní námitky směřující k tomu, aby byly vypořádány jejich návrhy na pootočení stavby, případně na její umístění na pozemku st. parc. č. U, kde se v současnosti nachází jiná stavba. Jak správně uvedl žalovaný již v žalovaném rozhodnutí, společné řízení o umístění a povolení stavby je řízením návrhovým, které je ovládáno dispoziční zásadou. To je zásadní rozdíl oproti správnímu řízení zahajovanému z moci úřední, které je ovládáno zásadou oficiality (např. řízení o přestupcích). Tedy je zcela na stavebnících, kteří právě podáním návrhu zahajují správní řízení, co učiní předmětem návrhu, tedy kam požadují stavbu umístit. To, zda je taková jejich představa v souladu s právními předpisy a s územně plánovací dokumentací, je právě věcí posouzení správního řízení. Řešením však nemůže být situace, kdy by stavební úřad přikázal umístění v rozporu s podaným návrhem stavebníků ve smyslu pootočení či umístění na odlišném pozemku. Jiným slovy, stavební úřad nemůže rozhodnout o jiném umístění stavby, než které navrhuje stavebníci. Tím by totiž překročil jasně vymezený rámec návrhového řízení a dostal by se tak se svojí rozhodovací činností mimo zákonem mu svěřené kompetence. Správní orgány obecně jsou přitom oprávněny a současně povinny pouze k jednání a postupům, které jsou v souladu se zákonem a v jeho mezích, tedy *secundum et intra legem*, nikoli *contra legem*. Proto je třeba zdůraznit, že námitky žalobců, jimiž se domáhají jiného umístění stavby, než

navrhují stavebníci, nemohou být úspěšné. V této souvislosti lze doplnit, že stejně tak se nemohou domáhat žádného ujištění, že stavba nebude financována z určitých veřejných prostředků, či že nebude komerčně využívána. Takováto prohlášení nejsou vůbec předmětem daného řízení, předmětem řízení bylo umístění a povolení stavby rodinného domu, přičemž ze samotné definice rodinného domu obsažené v právních předpisech je zřejmé, o jakou stavbu se musí jednat, a dále platí, že rozsah a podmínky užívání stavby je vymezen v samostatně vydávaném rozhodnutí o užívání stavby.

25. Pokud jde o námitky, jimž se žalobci stavějí do role obecného ochránce životního prostředí, krajiny a ochrany zdraví obyvatel, pak ani takové jejich námitky nemohou být úspěšné, neboť jim v takto obecně pojaté míře nepřísluší. Žaloba proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s. je koncipována jako ochrana subjektivních veřejných práv konkrétních fyzických nebo právnických osob, nikoliv jako žaloba na ochranu veřejného zájmu, tzv. *actio popularis*. Zvláštní žalobní legitimace k ochraně veřejného zájmu svědčí pouze vybraným subjektům, jak je uvedeno v § 66 s. ř. s. (viz např. rozsudek NSS ze dne 16. 1. 2018, č. j. 2 As 328/2016–96). S tím souvisí i irelevance konstatování žalobců o uhynutí vzrostlých jehličnanů.
26. Pokud jde o skutečnost, že v důsledku upozornění žalobců došlo k vypracování posudku z oblasti geologie za účelem posouzení podloží a následně k vynechání podsklepení předmětného rodinného domu, pak se nejedná o žalobní námitku, nýbrž o konstatování okolnosti správního řízení, přičemž tuto skutečnost nikdo nespornuje.
27. Dále soud ve shodě s odůvodněním žalovaného rozhodnutí uvádí argumentaci k ostatním žalobním námitkám, které jsou odvozeny od vlastnictví k sousednímu pozemku parc. č. Z2 (přiléhá z východní strany k pozemku parc. č. X, na němž je umístován záměr stavby rodinného domu) a věcného práva užívání domu čp. W na parc. č. Z1.
28. Žalobci zdůrazňovali námitku narušení pohody, komfortu bydlení, a to ve vztahu k pozemku parc. č. Z2. K tomu je třeba uvést, že se jedná o nezastavěný pozemek. Je přitom nepochybné, že umístěním jakékoliv stavby na sousedním pozemku parc. č. X bude ovlivněno užívání pozemku par. č. Z2. Tomu nelze zabránit. Jinak řečeno, nikomu není a nemůže být zaručeno, že nedojde ke změně na sousedním pozemku. Jde však o to, aby vliv jakékoliv stavby na její sousední pozemky byl v souladu s právními předpisy, tedy aby se negativní vlivy zastavění pohybovaly v limitech stanovených pro danou oblast. Za tímto účelem je stanovena povinnost stavebního úřadu (správní orgán I. stupně) vyžádat si závazné stanovisko odborných orgánů. V dané věci tak správní orgán I. stupně učinil. Pokud jde o umístění stavby, vyžádal si v souladu s § 96b stavebního zákona závazné stanovisko orgánu územního plánování, jak uvedeno shora (závazné stanovisko Magistrátu města Pardubic, odboru hlavního architekta jako orgánu územního plánování ze dne 25. 7. 2022, sp.zn. OHA/81180/2022/Zm), podle kterého je záměr stavby v souladu se schválenou územně plánovací dokumentací, politikou územního rozvoje a z hlediska uplatňování cílů a úkolů územního plánování a je přípustný bez podmínek. Uvedené stanovisko je odůvodněné, je plně přezkoumatelné, tedy správní orgán I. stupně i žalovaný správní orgán z něho v souladu se zákonem vycházely při vydání svých rozhodnutí, přičemž dovolání žalobců proti tomuto stanovisku nesměřovalo. V tomto závazném stanovisku je uvedeno, že se jedná o jednopodlažní objekt s částečně obytným podkrovím. Nelze proto mít za důvodné žalobní námitky směřující proti rozměrům a vzhledu stavby, neboť umístění a charakter této stavby byly posouzeny uvedeným závazným stanoviskem jako souladné s územně plánovací

dokumentací, přičemž rodinný dům splňuje požadavky na rodinný dům, jak je vymezen v § 2 písm. a) bod 2. vyhl. č. 501/2006 Sb. *(více než polovina podlahové plochy odpovídá požadavkům na trvalé rodinné bydlení a je k tomuto účelu určena; rodinný dům může mít nejvýše tři samostatné byty, nejvýše dvě nadzemní a jedno podzemní podlaží a podkrovní).*

29. Pokud jde o námitku zastínění, pak není pravdou, že by nebyla zpracována studie zastínění, která by řešila zastínění pozemku parc. č. Z2. Právě shora uvedená studie zastínění Ing. P. K. ze dne 3. 6. 2021 vyústila v závěr, že navrhované řešení stavebního záměru splňuje požadavky zastínění rekreačních ploch ve vztahu k pozemku parc. č. Z2 a současně, že neovlivňuje nezastavěné plochy pozemků parc. č. Z1 a st. V. V této souvislosti soud uvádí, že fotografie předkládané žalobci, jimiž se pokoušeli prokázat před soudem míru zastínění předmětné stavby, soud neprovedl z důvodu nadbytečnosti, neboť byly pořízeny jako fotografie zastínění způsobeného na pozemku parc. č. Z1 stávajícím rodinným domem., tedy nemohly vyvrátit závěr studie, který se vztahoval k jinému pozemku, a to parc. č. Z2. Tedy ani námitka nadměrného zastínění a s ní spojené tvrzení o znehodnocení pozemku parc. č. Z3 a snížení pohody bydlení nemohou obstát.
30. Pokud jde o námitky proti umístění klimatizačních jednotek, pak z projektové dokumentace bylo prokázáno, že tyť o budou umístěny na ploché střeše objektu rodinného domu směrem na severní světovou stranu k pozemku parc. č. Y, nikoliv k pozemku parc. č. Z2.
31. Dále žalobci uplatnili námitky, které směřovaly proti postupu správních orgánů ve správním řízení.
32. K tomu je třeba uvést, že žalobci byli vyrozuměni o pokračování v řízení opatřením ze dne 17. 5. 2023 opatřením a znovu jim bylo umožněno uplatnit námitky a připomínky ve lhůtě podle § 94 m odst. 3 stavebního zákona a byli upozorněni na koncentrační zásadu, tedy že k později uplatněným závazným stanoviskům, námitkám, nebude přihlédnuto. Rovněž je ze správního spisu doručenkami obou žalobců prokázáno, že jim bylo zasláno sdělení ze dne 20. 9. 2022 podle § 36 odst. 3 správního řádu, že se mohou seznámit s podklady pro vydání rozhodnutí ve věci s tím, že po uplynutí lhůty 10 dní od doručení sdělení bude ve věci rozhodnuto. Současně soud přisvědčuje žalovanému, že z obsahu správního spisu nelze seznat, že by žalobcům bylo odmítnuto jakékoliv jejich procesní právo, tedy nahlížení do spisu či pořizování kopií ze správního spisu. Naopak, žalobci byli v průběhu správního řízení aktivní, dne 28. 6. 2021 se dostavili ke správnímu orgánu I. stupně, prohlíželi si projektovou dokumentaci a učinili částečný opis ze studie zastínění, jak vyplývá ze záznamu ve správním spise, a dále dne 11. 8. 2021 se žalobce b) dostavil ke správnímu orgánu I. stupně, přičemž ze záznamu ve správním spise se podává, že žalobce z důvodu plánovaného pokusu o smír mezi účastníky řízení: „[n]epožaduje po stavebním odboru žádné kopie dokumentů ze spisu.“ Dne 9. 9. 2021 se pak oba žalobci jednání, jehož předmětem byl pokus o mír účastníků. Soud shrnuje, že žalobci měli plnou možnost uplatnění svých procesních práv, nelze uzavřít, že by byli, jakkoliv na svých právech postupem správních orgánů dotčeni. Tedy námitky o porušení zásad činnosti správních orgánů podle § 2–8 správního řádu nejsou důvodné.
33. Pokud jde o námitky, které směřovaly k ochraně práva na kvalitu bydlení, respektive pohody bydlení a komfortního bydlení, pak lze připomenout, že tento pojem vymezil Nejvyšší správní soud již za účinnosti vyhlášky o obecných technických požadavcích na výstavbu č. 137/1998 Sb. v rozsudku ze dne 2. 2. 2006, č. j. 2 As 44/2005–116, č. 850/2006

Sb. NSS: „Pohodou bydlení je nutno rozumět souhrn činitelů a vlivů, které přispívají k tomu, aby bydlení bylo zdravé a vhodné pro všechny kategorie uživatelů, resp. aby byla vytvořena vhodná atmosféra klidného bydlení; pohoda bydlení je v tomto pojetí dána zejména kvalitou jednotlivých složek životního prostředí, např. nízkou hladinou hluku (z dopravy, výroby, zábavních podniků, ze stavebních prací aj.), čistotou ovzduší, přiměřeným množstvím zeleně, nízkými emisemi pachů a prachu, osluněním apod.; pro zabezpečení pohody bydlení se pak zkoumá intenzita narušení jednotlivých činitelů a jeho důsledky, tedy objektivně existující souhrn činitelů a vlivů, které se posuzují každý jednotlivě a všechny ve vzájemných souvislostech. Správní orgán při posuzování, zda je v konkrétním případě pohoda bydlení zajištěna, nemůže ovšem zcela abstrahovat ani od určitých subjektivních hledisek daných způsobem života osob, kterých se má stavba, jejíž vliv na pohodu bydlení je zkoumán, dotýkat; podmínkou zohlednění těchto subjektivních hledisek ovšem je, že způsob života dotčených osob a jejich z toho plynoucí subjektivní nároky na pohodu bydlení nevybočují v podstatné míře od obecných oprávněně požadovatelných standardů se zohledněním místních zvláštností dané lokality“. Dále platí, jak uvedl Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 28. 6. 2018, č. j. 10 As 143/2016–121: „Požadavky na pohodu bydlení nelze absolutizovat, neboť, jak již uvedeno shora, určité zatížení okolí způsobuje každá stavba, přičemž po vlastních okolních staveb je spravedlivé požadovat, aby takovéto zatížení snášeli, je-li přiměřené poměrům. Neexistuje žádné subjektivní právo na to, aby poměry v území, v nichž se nachází nemovitá věc určité osoby, byly navždy konzervovány a nemohly se změnit, neboť stavební aktivity v urbanizovaných oblastech jsou přirozenou součástí vývoje společnosti.“

34. V dané věci je rozhodné, že stavba rodinného domu je v souladu s funkčním zařazením do příslušné plochy SC podle územního plánu, jak vyplynulo ze závazného stanoviska Magistrátu města Pardubic, odboru hlavního architekta jako orgánu územního plánování ze dne 25. 7. 2022, sp.zn. OHA/81180/2022/Zm, a dále, že uvedená stavba splňuje hygienické limity z hlediska ochrany proti hluku a z hlediska oslunění a zastínění. Správní orgán I. stupně a stejně tak žalovaný správní orgán měly veškeré podklady proto, aby uzavřely, že předmětná stavba rodinného domu nebude nepřiměřeně snižovat pohodu bydlení, jak tvrdili žalobci. Proto ani uvedené námitky nemohly být důvodné.

35. Soud přezkoumal napadená rozhodnutí v rámci žalobců uplatněných žalobních bodů, se základními žalobními body se vypořádal, na základě výše uvedeného uzavřel, že žaloba není důvodná, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Náklady řízení:

36. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., když neúspěšní žalobci neměli právo na náhradu nákladů řízení a úspěšnému žalovanému žádné náklady řízení podle obsahu spisu nevznikly. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů, neboť jim soud neuložil žádnou povinnost, z níž by jim vznikly náklady soudního řízení, ani neshledal důvody zvláštního zřetel hodné pro přiznání jiných nákladů řízení (60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 14. ledna 2025

JUDr. Petra Venclová, Ph. D., v. r.
předsedkyně senátu